

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/220/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312209888
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5312209888.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Františka Potockého a JUDr. Blaženy Stašíkovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, ul. Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpený splnomocneným zástupcom Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, ul. Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Bratislava, Župné námestie č. 13, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca zo dňa zo dňa 27. septembra 2013 č. k. 4C/193/2012-59, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

8Co/220/2014-97

Okresný súd Čadca rozsudkom zo dňa 27. 09. 2013 č. k. 4C/193/2012-59 návrh zamietol (výrok I.). Žalovanému náhradu trov konania nepriznal (výrok II.). Návrh žalobcu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd zamietol (výrok III.).

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa vo vzťahu k žalovanému domáhal náhrady majetkovej škody v sume 2.627,67 eur a nemajetkovej ujmy v sume 525,53 eur z dôvodu nesprávneho postupu exekučného súdu, ktorý spočíval v nevydaní rozhodnutia bez zbytočných prietahov - zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia s omeškaním a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok. Z hľadiska skutkových zistení uviedol, že z obsahu spisu Okresného súdu Čadca sp. zn. 4Er/735/2011 mal preukázané, že súdny exekútor podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 28. 07. 2011 vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ s. r. o., proti povinnému W. Z., na vymoženie pohľadávky na základe exekučného titulu rozhodcovského súdu, v ktorom bol posudzovaný nárok tejto spoločnosti voči povinnému na základe zmluvy o úvere č. 508600076. V predmetnej exekučnej veci okresný súd zamietol žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to uznesením č. k. 4Er/735/2011-10 dňa 07. 12. 2011. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19. 01. 2012.

Z ustáleného skutkového stavu mal súd preukázané, že v danom prípade exekučným titulom pre exekučné konanie bol rozhodcovský rozsudok. Na tento prípad možno podľa okresného súdu aplikovať novelu Exekučného poriadku § 44 ods. 2 účinnú od 01. 06. 2010. Podľa tohto ustanovenia lehota 15 dní pre vydanie poverenia neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ Exekučného poriadku tak, ako tomu bolo v tomto prípade, keď exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu. Ďalej súd konštatoval, že všeobecný súd konajúci o nároku na náhradu škody za nesprávny úradný postup nemá právo konštatovať prietahy v konaní. Prietahy v konaní môžu byť konštatované v rámci

vybavovania sťažnosti na prieťahy v konaní, v rámci disciplinárneho konania, rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti. Žalobca uvedené dôkazy nepredložil. Tým nepreukázal prieťah v konaní, nesprávny úradný postup podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Zb. z.

Súd poukázal na tú skutočnosť, že nie každý prieťah v konaní možno vyhodnotiť ako zbytočný prieťah v konaní. Nedodržanie zákonných lehôt sa nepovažuje vždy automaticky za porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (čl. 48 ods. 2 Ústavy SR). Je potrebné skúmať všetky okolnosti danej veci. Musí ísť o významné prieťahy v konaní, ktoré možno kvalifikovať ako zbytočné prieťahy, neefektívny postup (I. ÚS 16/02, I. ÚS 63/00). Vzhľadom na to, že všetky podmienky musia byť splnené kumulatívne, pri aplikovaní logického výkladu je nadbytočné a nevhodné dokazovať splnenie ďalších podmienok. Súd by mohol návrh zamietnuť pri nesplnení čo i len jednej podmienky. Preto nesplnenie ďalších dvoch podmienok súd zdôvodnil nad rámec zákonnej povinnosti.

V ďalšej časti odôvodnenia uviedol podrobné argumenty, na základe ktorých dospel i k záveru, že žalobca v prejednávanej veci nepreukázal existenciu škody, nemajetkovej ujmy a ani príčinnú súvislosť medzi škodou a namietaným nesprávnym úradným postupom súdu v exekučnej veci.

Návrh žalobcu na prerušenie konania do rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a nestranný súd zamietol. Poukázal na to, že podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak súd pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s Ústavou SR, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. V tom prípade postúpi návrh Ústavnému súdu SR na zaujatie stanoviska. V súdnej veci súd nedospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, preto nepostúpil návrh Ústavnému súdu SR na zaujatie stanoviska. Tento dôvod teda nie je dôvodom na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. Súd zaujal stanovisko, že tento dôvod na prerušenie konania nie je daný ani z toho dôvodu, že by rozhodnutie záviselo od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR vyplýva, že právo na nestranný súd spočíva v tom, že každý má právo namietat nestrannosť súdu a ak tak urobí, má právo na to, by sa o jeho námietke rozhodlo.

Ďalej uviedol, že žalobca neuplatnil právo na vylúčenie sudcov Okresného súdu v Čadci, ktoré mu patrí podľa § 15a ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 14 ods. 1 O. s. p. Vzhľadom na to, že žalobca neuplatnil procesné právo, neuplatnil námietku zaujatosti voči sudcovi, ktorý vec prejednáva, vec nebola nadriadenému súdu predložená na rozhodnutie o vznesenej námietke žalobcu. Nadriadený súd a ani predseda Okresného súdu v Čadci nerozhodoval o procesnom práve žalobcu. Teda procesné právo žalobcu rozhodnutím tak predsedu okresného súdu, ako aj rozhodnutím nadriadeného súdu, nemohlo byť porušené. Zákonná sudkyňa v tejto veci tieto rozhodnutia rešpektuje, považuje ich za rozhodnutia v súlade so zákonom a nedomnieva sa, že týmito rozhodnutiami bol porušený zákon, resp. Ústava SR, zákonné práva na vylúčenie sudkyne z prejednávania a rozhodovania vo veci. Preto v nadväznosti na § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. zákonná sudkyňa nepostúpila návrh na zaujatie stanoviska Ústavnému súdu SR. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 v spojení s § 151 ods.1 O.s.p. Úspešným účastníkom konania bol žalovaný, ktorému patrí právo na náhradu trov konania, tento si však náhradu trov konania neuplatnil. Preto súd rozhodol tak, že mu náhradu trov konania neprisúdil.

Žalobca bol oslobodený od povinnosti platiť súdny poplatok za návrh priamo zo zákona podľa § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch. Výsledok konania je taký, že súd návrh voči žalovanému zamietol a nezaviazal ho ako úspešného účastníka konania s poukazom na § 2 ods. 2 poplatkového zákona k zaplateniu súdneho poplatku za návrh. Rovnako je zrejmé, že od poplatku je oslobodené celé konanie a nielen žalobca, čo je ďalší dôvod, pre ktorý súd nezaviazal žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku za návrh.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu a žiadal aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie.

V odvolaní vytýkal súdu, že v konaní došlo k vadám - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, - rozhodoval vylúčený sudca, - súd I. stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, - súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, - dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, - doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy,

ktoré doteraz neboli uplatnené, - rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V podrobnostiach uviedol, že pokiaľ súd prejednal v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 O. s. p., pretože sa žalobca bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil poukázal na to, že riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti. Ak tak spravil, odňal mu tým právo na konanie pred súdom. Ďalej uviedol, že uskutočnil podanie (obsiahnuté v texte žaloby), ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nezhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto (okrem dôvodov označených v návrhu), že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach, tiež s judikatúrou Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zachovávanía práva na nestranný súd. Za takýchto okolností a s vedomím, že - názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí; - žalobca podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu; - nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca.

Súd sa podľa žalobcu nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a viedol pojednávanie na ktorom za neprítomnosti žalobcu meritórne rozhodol. V žiadosti sa pritom zdôrazňovalo, že žalobca trvá na osobnej účasti splnomocneného zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde.

Žalobca tiež tvrdil, že nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Nemal možnosť sa vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Tvrdil, že ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení.

Namietal, že súd pri rozhodovaní vychádzal z právneho záveru, že Exekučný poriadok nestanovuje lehotu 15 dní na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Tento záver podľa neho neobstojí. Súd musí rozhodovací proces uskutočniť v zákonom určenej lehote 15 dní bez ohľadu na konečný výsledok a tiež, že okresný súd sa zaoberal iba otázkou nesprávneho úradného postupu v podobe zbytočných prietahov tiež, že výklad ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., ktorým by žalobcovi nevznikol nárok na náhradu škody ak nebola podaná sťažnosť na prietahy pred účinnosťou predmetného ustanovenia je ústavne nekonformný. K výške škody a príčinnej súvislosti navrhol vykonať dôkaz znaleckým posudkom, ktorý zadal.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O. s. p.), podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávaní veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednávanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

K odvolacej námietke, že súd prejednal vec v jeho neprítomnosti pričom uskutočnil podania (obsiahnuté v texte žaloby), ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť, odvolací súd v prvom rade poukazuje na vyjadrenie žalobcu, ktorý na výzvu súdu uviedol, že námietku zaujatosti podľa § 15a ods. 1 O. s. p. okresnému súdu nepodal (č. l. 10 spisu). O oznámených skutočnostiach, pre ktoré by mala byť sudkyňa z konania vo veci vylúčená, rozhodol Krajský súd v Žiline v konaní č. k. 9NcC14/2013-17 zo dňa 17. 01. 2013 a zákonnú sudkyňu vylúčil, z dôvodu, že táto konala ako zákonná sudkyňa vo veci, v ktorej sa žalobca domáha škody z titulu nesprávneho úradného postupu (4Er/735/2011). Vo veci tak konala sudkyňa, ktorá nebola vylúčená, pretože u tejto neboli zistené subjektívne ani objektívne hľadiská na naplnenie predpokladov v zmysle § 14 ods. 1 O. s. p.

Na zdôraznenie odvolací súd uvádza, že ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (§ 14 a nasl. O. s. p.) predstavujú výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy SR). Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a len zo skutočne závažných dôvodov, ktoré sudcovi zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, objektívne, nezaujato a spravodlivo. Samotný subjektívny názor účastníka konania, že v osobe určitého sudcu sú dané okolnosti vylučujúce ho z prejednávania a rozhodovania veci, nezakladá ešte bez ďalšieho dôvod pre legitímne obavy z jeho nestranného a nezaujatého rozhodovania. Dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá ani skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (viď napr. uznesenie NS SR z 31. 05. 2010 sp. zn. 3Nc 14/2010). Pre účely preskúmanej veci odvolací súd konštatuje, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne (podľa tvrdenia žalobcu) svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovaného na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Aplikácia prax Najvyššieho súdu SR pri zohľadnení tak subjektívneho, ako aj objektívneho hľadiska (teória zdania) sa v prevažujúcej miere prikláňa k záveru o povinnosti, ako aj požiadavke na sudcu v každej veci zachovať vecný profesionálny prístup, nadhľad, potrebnú dávku odstup. Preto samotná skutočnosť, že predmetom konania je nesprávny úradný postup, na ktorom sudca vykonával svoju funkciu, pričom tento nebol zákonným sudcom v exekučnej veci, v ktorej malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, nezakladá pomer k veci. Vo veci konala sudkyňa, ktorá bola na prejednanie veci určená zákonným spôsobom.

K ďalšej odvolacej námietke, že súd sa podľa žalobcu nedostatočne oboznámil s podmienkami za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a viedol pojednávanie na ktorom za neprítomnosti žalobcu meritórne rozhodol (v žiadosti sa pritom zdôrazňovalo, že žalobca trvá na osobnej účasti splnomocneného zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde) a k tvrdeniu, že nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia, nemal možnosť sa vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie a za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom, odvolací súd uvádza, že preskúmaním spisového materiálu na vec sa vzťahujúceho bolo zistené, že na deň 27. 09. 2013 o 12:30 hod. vo veci okresný súd nariadil pojednávanie, pričom dňa 27. 09. 2013 o 8:30 hod doručil žalobca návrh na zrušenie pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, pričom poukázal na ust. § 15 ods. 1 O. s. p. Zákonná sudkyňa návrh na zrušenie termínu zamietla.

Podľa § 14 ods. 1 O. s. p., sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti. O vylúčení v zmysle § 16 ods. 1 O. s. p. rozhoduje nadriadený súd.

Pomer k účastníkom alebo k ich zástupcom môže byť založený predovšetkým príbuzenským, či iným obdobným vzťahom, ktorému na roveň môže byť v konkrétnom prípade postavený vzťah priateľský alebo, naopak, nepriateľský. Teda predpokladom pre vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania veci je jeho určitý kvalifikovaný pomer k účastníkom, alebo k ich zástupcom, ktorý by mohol vzbudiť pochybnosti o jeho nezaujatosti v konkrétnom prípade. V danom prípade tieto skutočnosti zistené neboli a ako už bolo konštatované vyššie samotná skutočnosť, že predmetom konania je nesprávny úradný postup, na ktorom sudca vykonával svoju funkciu, pričom tento nebol zákonným sudcom v exekučnej veci, v ktorej malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, nezakladá pomer k veci, preto ani v tomto štádiu konania odvolací súd nevzhladol dôvody na vylúčenie konajúceho sudcu z prejednávania a rozhodovania vo veci.

K skutočnosti, že žalobca sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovaného odvolací súd uvádza, že toto sa ukázalo nepravdivým, nakoľko vyjadrenie žalovaného doručené súdu dňa 16. 09. 2013 bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu dňa 23. 09. 2013.

K odvolaciemu dôvodu, že neboli splnené podmienky pre konanie podľa § 101 ods. 2 O. s. p. je potrebné uviesť, že prvostupňový súd nariadil pojednávanie na deň 27. 09. 2013. Právny zástupca žalobcu ako aj žalobca, predvolanie prevzal 06. 09. 2013 (č. l. 30 p. v. spisu). Tým, že na pojednávanie sa žalobca ani jeho zástupca nedostavili potom neobstojí jeho námietka, že okresný súd vo veci rozhodol bez toho, aby mu umožnil vyjadriť sa ku skutkovým a právnym otázkam veci a odvolací súd konštatuje, že boli v zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p. splnené všetky predpoklady na prejednanie veci bez prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu a pokiaľ okresný súd vec na pojednávaní dňa 27. 09. 2013 prejednal a o nej rozhodol, neodňal tým žalobcovi možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti sám zbavil tým, že sa na pojednávanie nedostavil, hoci bol na pojednávanie včas predvolaný viac ako 5 dní pred termínom pojednávania (§ 115 ods. 2 O. s. p.). Odvolací súd bol zhodne s prvostupňovým súdom toho názoru, že dôvody uvádzané žalobcom nebolo možné považovať za dôležité dôvody pre odročenie v zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p. Tým si žalobca a jeho splnomocnený zástupca sami zmarili možnosť realizovať na pojednávaní svoje procesné oprávnenia, a to najmä možnosť navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a tvrdeniam protistrany, právo na poučenia v zmysle ust. § 118 ods. 2 O. s. p. ako aj v zmysle ust. § 120 ods. 4 O. s. p., ktoré sa realizujú spravidla na pojednávaní (vo vzťahu k prítomným účastníkom).

Odňatím možnosti konať pred súdom podľa ustanovenia § 221 písm. f/ O. s. p. je taký nesprávny, procesné ustanovenia porušujúci, postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a v konaní uplatňovať procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. V zmysle § 18 O. s. p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv (napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách ustanovených zákonom - § 41 O. s. p, nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy - § 44 O. s. p. vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a ku všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali - § 123 O. s. p, byť predvolaný na súdne pojednávanie - § 115 O. s. p, na to, aby im bol rozsudok doručený do vlastných rúk - § 158 ods. 2/ O. s. p atď.).

Podľa § 101 ods. 2/ O. s. p., súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihladne pritom na obsah spisu. Uvedené ustanovenie sa uplatní aj pri prejednaní odvolania odvolacím súdom (§ 211 O. s. p.).

V prejednávanéj veci bol postup okresného súdu v súlade s citovaným § 101 ods. 2 O. s. p. Žalobca nepožiadal o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu tvoriaceho prekážku na jeho strane brániacej mu v účasti na pojednávaní (§119 ods. 1-3 O. s. p.), požiadal o zrušenie pojednávania z dôvodu, že vo veci koná vylúčený sudca.

K námietke, že súd pri rozhodovaní vychádzal z právneho záveru, že Exekučný poriadok nestanovuje lehotu 15 dní na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a že tento záver podľa neho neobstojí lebo súd musí rozhodovací proces uskutočniť v zákonom určenej lehote 15 dní bez ohľadu na konečný výsledok a že súd sa zaoberal iba otázkou nesprávneho úradného postupu v podobe zbytočných prietahov tiež, že výklad ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., ktorým by

žalobcovi nevznikol nárok na náhradu škody ak nebola podaná sťažnosť na prieťahy pred účinnosťou predmetného ustanovenia je ústavne nekonformný a k nevykonaniu dokazovania znaleckým posudkom, odvolací súd poukazuje na rozsiahle odôvodnenie rozsudku okresným súdom, ktorý sa podrobne, vecne a v dostatočnej miere vysporiadal so všetkými žalobcom tvrdenými skutočnosťami a dôkazmi a s týmito sa stotožňuje. K samotnému porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov odvolací súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR (II.ÚS 471/2012, I.ÚS 86/02, I.ÚS 70/02, I.ÚS 16/02, I.ÚS 63/00), keď samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty nemožno automaticky vyhodnotiť ako porušenie základného práva účastníka konania na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Samotné nedodržanie zákonnej lehoty nemožno totiž vnímať izolovane, oddelene od ostatných okolností, ktoré objektívne majú vplyv na jej plynutie a významnou mierou sa podieľajú na jej predĺžení. Preto bolo nevyhnutné prihliadať na všetky podstatné okolnosti prípadu, tak ako to správne učinil v tomto konaní aj okresný súd.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorý si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 151 ods. 1 O. s. p. neuplatnil a ani z obsahu spisu nevyplýva, že by mu tieto boli vznikli. Odvolací súd preto rozhodol, že žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.